

Zamyšlení: 106. Nezdržujme se minulostí

Úvaha o posledních měsících podle Izaiáše 43: 18-19 od generální tajemnice Baptist Union ve Velké Británii Lynn Greenové

Zamyšlení

Nezdržujme se minulostí

„Nevzpomínejte na věci dřívější, o minulosti nepřemítejte.

Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíte o tom? Já povedu pouštní cestu, pustou krajinou řeky.“

Izaiáš 43: 18-19

Vytvářejme prostor pro to, co bude...

- Věřili jsme, že Bůh činí něco docela nového,
- modlili jsme se, aby Bůh udělal něco docela nového,
- toužili jsme po Bohu, aby udělal něco docela nového,
- a jsme zde, jstojisté uprostřed něčeho docela nového!

Co nám Pán prostřednictvím těchto veršů říká?

“Nezdržujte se minulostí ...”

Jak uplynuly týdny a měsíce od začátku této globální pandemie, cítili jsme ztrátu věcí, které pro nás byly vzácné a byly z velké části brány jako samozřejmost. Zažili jsme šok z prvních týdnů lockdownu, protože se téměř všechno zastavilo, zůstali jsme doma a naše sborové budovy se zavřely. Když jsme se přiblížili k fázi uvolnění, naše srdce volala: „Jak dlouho, Pane?“ a toužili jsme skoncovat s omezeními, když jsme se pokoušeli dostat z toho, že tato pandemie v dohledné době nezmizí. Když přišlo „uvolnění“, rychle jsme si uvědomili, že naše touha po větší svobodě s sebou přinesla velkou

zodpovědnost, když jsme pročítali pokyny a hodnocení rizik, a cítili jsme se ochromeni a mimo naši stabilitu.

Když jsme se modlili a prosili Boha, aby udělal novou věc, nepředstavovali jsme si, že to bude takhle...

Přesto nám tyto verše od Izajáše připomínají, že zatímco my děkujeme za minulost a oslavujeme vše, co bylo vzácné, Pán nás povzbuzuje, abychom zanechali minulost za sebou a byli ochotni vykročit do nové budoucnosti.

“Nevzpomínejte na věci dřívější, o minulosti nepřemítejte...”

Jak píše Ruth Hayley Barton ve své knize *Mlčení a samota*, musíme být, “... ochotni se rozloučit se životem, jak jej známe, protože po něčem toužíme více.” Ochotni rozloučit se, ochotni vyprázdnit naše ruce a naše srdce, aby je Pán naplnil novými způsoby.

Teď to začíná, nevnímáte to?

U sebe i ostatních jsem si velmi dobře uvědomovala, že jedním ze způsobů, jak se cítit lépe v době velké nejistoty, je být zaneprázdněna! Aktivita je tak dobrá, že v nás vzbuzuje pocit, že to máme pod kontrolou, i když nemáme!

Když jsem se modlila a zápasila s pokusem rozptýlit se nějakým zaměstnáním, ujistila jsem se, že toto je období čekání a naslouchání Pánu. Jedna věc, kterou jsem si neustále musela připomínat, je, že to, že to nemám pod kontrolou, znamená, že to Bůh má pod kontrolou.

Čekání. Pozornost. Důvěra. Závislost.

Tak vypadá růst v Kristu právě teď. A text od Izajáše to zdůrazňuje; mluví o vnímání toho, co Bůh dělá.

“Vidíš, dělám novou věc, teď se objevuje, nevnímáš to?”

To mi naznačuje, že to, co Bůh dělá, není nutně zřejmé ani předvídatelné.

Mít postoj čekání však neznamená, že nic neuděláme! Když čekáme a posloucháme, jsme také připraveni na poslušnou činnost a jsme připraveni následovat, kam nás Pán vede.

Udělám cestu...

V tomto období mě zasáhly zejména dvě věci. Zaprvé, že musíme změnit své myšlení od mentality „musíme se přes to dostat“, jako by to byl jen jakýsi výkyv, kterým projdeme a pak se zase vrátíme do normálu.

Věci se nikdy nevrátí k tomu, jaké byly; svět se změnil. Věřím, že místo, kde se nyní nacházíme, je přechodným prostorem, meziprostorem, kde jsme zanechali dřívější věci a vydáváme se směrem k novému, který ještě nevidíme. Nejde o to, prostor „projit“, ale o volání Pána, který nás zve, abychom

s ním v přítomném okamžiku přebývali, přijali vše, co je v tuto chvíli, a vnímali, co v této době dělá.

Mám pocit, že když přebýváme v přítomném okamžiku a když vnímáme, co Pán dělá, a v tom se k němu připojujeme, ocitneme se na cestě do budoucnosti, po které tak toužíme. Ne v jednom mocném, jasně definovaném skoku z A do B, ale jako rozvíjející se dobrodružství, které nás přenese za hranice toho, co umíme, a přivede nás do budoucnosti, kterou si zatím neumíme představit.

Obraz, který mi Bůh kladl na srdce od konce loňského roku, je obraz vyplutí, abychom zachytili vítr Božího Ducha. Jako jednotlivci, jako sbory a jako hnutí. Věřím, že když rozvineme plachty a otevřeme se připraveni na vítr Božího Ducha, který nás povede, můžeme věřit, že nás vezme, kamkoli Bůh chce, abychom se dostali.

Bůh slíbil:

Hle, činím něco docela nového a už to raší.

Pán nás vede a my se jím řídíme, a v každém období našeho života to stačí.

Lynn Greenová

Zdroj:

Časopis *Baptists Together*, podzim 2020.

Lynn Green

Lynn Greenová

Lynn Greenová je generálním tajemníkem Baptists Together – Baptist Union ve Velké Británii.

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)